

КУЙБІДА Микола Степанович

Випускник
факультету технології
органічних речовин (1986)

Громадсько-політичний діяч

*Кандидат наук з державного
управління*

Народився 12 квітня 1960 р. у м. Інта Комі АРСР (Російська Федерація) в родині довгोरічних політв'язнів — громадсько-політичного діяча й воїна УПА Степана Олексійовича Куйбіди та громадсько-політичної діячки й поетеси Катерини Михайлівни Куйбіди (Мандрик).

З 1981 до 1986 р. навчався на факультеті технології органічних речовин Львівського політехнічного інституту за спеціальністю «Технологія біологічно активних сполук» — найпрестижніший в університеті, на яку вступали переважно випускники із золотими медалями. Проте Микола Куйбіда її не обирав — він став біотехнологом випадково, чи, радше, за велінням долі.

А мріяв Микола Степанович про інше — його з дитинства вабила праця в карному розшуку. Але для того, аби здійснити цю мрію, потрібно було здобути юридичну освіту, шлях до якої синові політв'язнів було закрито. Тому, закінчивши з червоним дипломом Івано-Франківський технікум фізичної культури (спеціальність «Викладач фізкультури») та відбувши строкову службу у військах спеціального призначення, він вступив на спеціальність «Технологія нафти й газу» до Львівського політехнічного інституту. Проте декан факультету технології органічних речовин Є. М. Мокрий вирішив зарахувати здібного юнака на спеціальність «Технологія біологічно активних сполук» без його відома. Відтак Микола Куйбіда, якого обрали старостою групи технологів нафти й газу, першого навчального дня навіть не знайшов себе у списку студентів. Як із усмішкою зауважує нині, виявилось, що просто шукав не в тому списку. Під час навчання брав активну участь у студентському житті, впродовж чотирьох років очолював профспілковий комітет факультету.

Микола Степанович Куйбіда вдячний Львівській політехніці насамперед за те, що там навчили логічно думати, аналізувати факти і робити висновки. Нині він із безмежним теплом згадує викладачів О. М. Дашка, Г. С. Прокоповича, В. Т. Колеснікова, Ю. Я. Ван-Чин-Сяна, які навчили ефективно використовувати знання, знаходити їм практичне застосування, а не просто колекціонувати.

Микола Степанович і нині підтримує тісний зв'язок зі Львівською політехнікою та рідною кафедрою, відвідує різноманітні заходи, річниці, святкування тощо. Збереглися теплі та дружні стосунки і з одногрупниками.

Після закінчення інституту М. С. Куйбіда працював на Івано-Франківському заводі тонкого органічного синтезу. Подолав шлях від старшого майстра до начальника відділу, який забезпечував 70% прибутку заводу.

У 1997 р. закінчив Українську академію державного управління при Президентові України, вступ до якої — так уже повелося в його житті, теж був незапланованим: хотілося спробувати свої сили за умов високого конкурсу.

Здобувши фах управління, Микола Куйбіда розпочав займатися державною службою. Працював начальником відділу природних монополій Антимонопольного комітету України, заступником начальника управління соціального захисту Львівської обласної державної адміністрації, головним спеціалістом Рахункової палати України, головним консультантом у Секретаріаті президента України Віктора Ющенка (опікувався містом зі спеціальним статусом Севастополем та АР Крим; забезпечував зв'язок між ланками владної вертикалі). З 2011 р. працює на різних посадах у Верховній Раді України.

Чималий практичний досвід, здобутий під час державної служби, став основою для написання кандидатської дисертації на тему «Державне регулювання розвитку міст зі спеціальним статусом (на прикладі міста Севастополя)», яку Микола Степанович Куйбіда захистив у 2010 р.

У 2011 р. він закінчив Європейський університет за спеціальністю «Економіст», а у 2012 р. здійснив свою давню мрію та здобув юридичну освіту у Львівському національному університеті імені Івана Франка.

З 1989 р. М. С. Куйбіда є членом Народного Руху України. Він жодного разу не змінював партійної належності, бо не сприймає перебіжництва. Однією з найбільших цінностей Микола Степанович вважає справедливість і завжди й усім говорить правду в вічі. Майстер спорту з бойових мистецтв. Активно займається регбі, грає в команді «Сиві Леви», яка упродовж п'яти років тричі виграла неофіційний Кубок Європи з цього виду спорту.

Дружина Миколи Степановича, Любов Володимирівна Блащук, — теж випускниця факультету технології органічних речовин ЛПІ. Пізніше, як і чоловік, закінчила юридичний факультет Львівського університету імені Івана Франка, а також НАДУ при Президентові України та аспірантуру при цьому ВНЗ, де невдовзі захищатиме кандидатську дисертацію. Нині працює у Львівській ОДА. Подружжя познайомилося в стінах Львівської політехніки.